

Nr 228

Av herr Aman m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Högre tekniska läroverk: Föreläsningar och fortbildningskurser.

(Lika lydande med motion nr 308 i Andra kammaren)

I statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, har föreslagits att till Högre tekniska läroverk: Föreläsningar och fortbildningskurser för budgetåret 1961/62 anvisas ett reservationsanslag av 60 000 kronor. Ur detta anslag bestrids kostnaderna dels för föreläsningar vid de tekniska läroverken i bland annat tekniska, humanistiska och sociala ämnen, arbetsmarknadsfrågor samt i arbetarskydd och hygien, dels för fortbildningskurser vid de högre tekniska läroverken, varvid kurserna i regel omfattar 200—300 undervisningstimmar.

Den alltmer accelererade takten i den tekniska utvecklingen gör det icke möjligt att i den reguljära tekniska utbildningen på framför allt mellanstaadiet (tekniska läroverk och tekniska institut) meddela undervisning i alla sådana ämnen som erfordras för att de yrkesverksamma ingenjörerna i praktiken skall kunna omsätta de rön som framkommer genom forskningsarbete. Universitetsutredningen har i sitt senaste betänkande gjort en beräkning av antalet läroverksingenjörer i yrkesverksam ålder åren 1955—1975. Av denna beräkning framgår att antalet kvarvarande läroverksingenjörer under 65 år med examen år 1955 eller tidigare år 1965 kommer att vara ca 17 200. Det är alldeles uppenbart att en mycket stor del av dessa ingenjörer behöver fortbildas för att kunna vara till nytta inom näringslivet.

Här ovan berörda fortbildningskurser har under de senaste åren fått allt större omfattning, vilket inneburit att de från tidigare budgetår härrörande reservationsmedlen förbrukats, vilket varit naturligt med tanke på de relativt blygsamma anslag som hittills beviljats för ifrågavarande ändamål. Överstyrelsen för yrkesutbildning har i sina petita för budgetåret 1961/62 äskat ett anslag för föreläsningar och fortbildningskurser på 340 000 kronor. Sedermera har dock överstyrelsen i PM av den 15 oktober 1960 redovisat behov av fortbildningskurser belöpande sig till en kostnad av drygt 500 000 kronor.

Som exempel på områden där behoven är synnerligen trängande kan nämnas atomenergien, utbildning beträffande automatiska maskiner och process-

reglering samt elektronik för maskintekniker. Inom vissa av här nämnda områden finns i vårt land för närvarande ingen reguljär utbildning, varför det är oundgängligen nödvändigt att fortbildning meddelas redan yrkesverkssamma ingenjörer. Överstyrelsen har i anslutning till sina petita närmare angivit vilka kurser som främst bör komma till stånd. För den fortbildning varom här är frågan kan och bör emellertid planeringen ej ske på alltför lång sikt. Det kan sålunda framhållas att det fortbildningsbehov som blir en följd av den kemiska industriens snabba utveckling i landet icke till fullo kunde beräknas vid tiden för ingivande av petita. Man har därför anledning att nu planera även för fortbildningskurser inom det kemiska området.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås att medel ställs till förfogande för överstyrelsen till åtminstone det belopp som överstyrelsen i petita funnit erforderligt.

Motionärerna förutsätter att överstyrelsen har bemyndigande att utta kursavgifter utöver den nuvarande mera symboliska avgiften. Speciellt synes detta rimligen komma till användning då det är fråga om kurser som anordnas för ett avgränsat avsnitt av näringslivet och efter uttrycklig önskan från särskilda grupper av arbetsgivare inom den enskilda eller offentliga sektorn. Därest statsmakterna genom en väsentlig ökning av ifrågavarande anslag vidgar sin insats på fortbildningens område, borde på så sätt möjligheter kunna skapas för en ytterligare utvidgning av verksamheten.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas, att till Högre tekniska läroverk: Föreläsningar och fortbildningskurser för budgetåret 1961/62 anvisas ett reservationsanslag av 340 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1961

Valter Åman

Sven Nyman

Martin Widén

Carl Eskilsson